

Publicerad 2018-11-13 02:05 av Destikado

Varje andetag en kamp, likt olja på vattnet ligger det en hinna på den luft som ska förse mig med nytt friskt syre.

Olja på vattnet

Dina ord var som gudarnas nektar.

Idag är det med lönnedom du mig fläktar.

När mig igen och skänk mig åter liv
men nej, du vänder ryggen och tar långa kliv.

Förr var mina andetag så befriande och långa.
Nu känns de bara så strävande och trånga.

Försöker rena mina tankar och skrika stopp
orden de fastnar och kommer inte opp.

Olja så seg utmed min strupe skvalar
nästa ord du bjuder och mitt sinne kvalar.

Jag drunknar för vart stop som sätts till min mun.
Du dränker mig sakta från oljefylld brunn.

Ser i din blick att jag inte räcker
dina ord mitt sinne bräcker.

Bort är dit du vänder och lägger regeln
här är jag kvar och hör de tystnande stegen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Destikado med Poeter.se id #17931 innehar upphovsrätten